

Súd: Okresný súd Bratislava IV  
Spisová značka: 2T/31/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422010132  
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová  
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:1422010132.14

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní dňa 13. decembra 2022 v Bratislave

### rozhodol:

obžalovaný P. J. : nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvalý pobyt Bratislava,  
E. č. XXXX/X, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava od 29. novembra 2021

obžalovaný E. Y. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvalý pobyt Bratislava,  
A. č. XXXX/X, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava od 29. novembra 2021

uznávajú sa za vinných, že

obžalovaní P. J. a E. Y. spoločne s poškodeným O. J. a M. C. dňa 28. novembra 2021 v dosiaľ nezistenom čase v Bratislave na ulici Saratovská v budove starej pošty v miestnosti na treťom poschodí budovy pili alkoholické nápoje a počas toho poškodený O. J. povedal M. C., že ju dokope tak, že potratí dieťa, po čom sa obžalovaný P. J. pýtal O. a J. „čo si povedal mojej dcére, že ju dokopeš a prídem o svojho vnuka“ a následne fyzicky napadol poškodeného a to tak, že ho chytil ľavou rukou za hlavu zozadu a pravou rukou, ktorú mal zovretú v päsť ho dva až trikrát udrel do hlavy a nosa. Obžalovaný E. Y. dal poškodenému nezistený počet úderov päsťou do tváre, stiahol ho na zem a kopal do hlavy a brucha, následne poškodený keď opustil miestnosť išiel za ním obžalovaný E. Y. s tým, aby sa vrátil do izby, kde naďalej pokračovali v po-

píjaní alkoholu a následne sa potom poškodený, obžalovaný E. Y. a M. C. autobusom presunuli ku Kauflandu na ulici Harmincova v Dúbravke, kde sa poškodený sťažoval, že mu je zle, že si musí sadnúť, načo k nemu prišiel obžalovaný E. Y., ktorý ho začal ťahať preč, pričom obžalovaný E. Y. a M. C. potom odišli a následne bolo dňa 28. novembra 2021 o 18:30 hod. nájdené telo poškodeného na parkovisku pri adrese O. X/B v Bratislave asi dvadsať metrov od trafostanice č. Ts-1950, asi šesť metrov naľavo od parkovacieho miesta č. 129, pričom obhliadajúci lekár skonštatoval jeho smrť a bolo zistené, že príčinou smrti poškodeného O. a J. bola mozgová centrálna smrť pri opuchu mozgu ťažkého stupňa po trieštivých zlomeninách kosti tváre a pomliaždení tváre vľavo po tupom úraze hlavy, čím obaja obžalovaní spôsobili z nedbanlivosti smrť poškodeného O. a J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O..

Obžalovaný P. J. tak konal napriek tomu, že rozsudkom Obvodného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 4T/91/84, zo dňa 12. novembra 1984, právoplatný dňa 24. januára 1985 bol uznaný vinným pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona a trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona oba v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky a šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny, konal tak napriek tomu, že rozsudkom Obvodného

súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 2T/42/91, zo dňa 04.novembra 1991, právoplatný dňa 27.novembra 1991, ktorým bol uznaný vinným pre pokračujúci trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov so zaradením pre výkon trestu do druhej nápravnovúchovnej skupiny a konal tak napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp.zn. 1T/87/2007, zo dňa 12.marca 2008, právoplatný dňa 15.apríla 2008 bol uznaný vinným pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní tri roky a šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu do druhej nápravnovúchovnej skupiny.

T e d a

v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobili smrť

č í m s p á c h a l i

zločin zabitie podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaný P. J.

Podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

obžalovaný E. Y.

Podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným spoločne a nerozdielne ukladá nahradiť poškodenej C. Z., nar. XX.XX.XXXX v Starej Ľubovni, trvale bytom Stará Ľubovňa, U. mieru č. XXX/X škodu vo výške 1 539,42 eur (tisícpäťstotridsaťdeväť eur štyridsaťdva centov).

**o d ô v o d n e n i e :**

Dňa 16.mája 2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, 435/21/1104 obžalobu na obvinených P. J. a E. Y. na tom skutkovom základe, že

pod sp.zn. 1 Pv

obvinení P. J. a E. Y. spoločne s poškodeným O. J. a svedkyňou M. C. dňa 28.novembra 2021 v dosiaľ nezistenom čase v Bratislave na ulici Saratovská v budove starej pošty v miestnosti na treťom poschodí budovy pili alkoholické nápoje a počas toho poškodený O. J. povedal M. C. že ju dokope tak, že potratí dieťa, po čom sa obvinený P. J. pýtal O.a J. „čo si povedal mojej dcére, že ju dokopeš a pridem o svojho vnuka“, a následne fyzicky napadol poškodeného a to tak, že ho chytil ľavou rukou za hlavu zozadu a pravou rukou, ktorú mal zovretú v päšť ho dva až trikrát udrel do hlavy a nosa a následne k poškodenému pristúpil obvinený E. Y. a po slovách „ty hovoríš na

moju priateľku, že dôjde o dieťa" dal poškodenému nezistený počet úderov päšťou do tváre, stiahol ho na zem a kopal ho nohou, topánkou do tváre, pričom poškodenému sa podarilo utiecť po schodoch na druhé poschodie, po čom obvinený E. Y. a svedkyňa M. C. išli za ním a priviedli ho naspäť do izby, kde naďalej pokračovali v popíjaní alkoholu a následne poškodený povedal, že ide na toaletu a zberať špaky, načo sa za ním rozbehol obvinený E. Y., ktorý poškodeného v miestnosti o poschodie nižšie opäť bil a to tak, že ho kopal do hlavy a brucha a to napriek tomu, že mu poškodený predtým povedal, že mu je zle, následne sa poškodený, obvinený E. Y. a M. C. autobusom presunuli ku Kauflandu na ulici Harmincova v Dúbravke, kde sa poškodený sťažoval, že mu je zle, že si musí sadnúť, načo k nemu prišiel obvinený E. Y., ktorý ho začal ťahať preč a následne si poškodený sadol na zem a na parkovisku pri adrese O. X/B v Bratislave asi dvadsať metrov od trafostanice č Ts-1950, asi šesť metrov naľavo od parkovacieho miesta č. 129 bolo dňa 28.novembra 2021 v čase o 18:30 hod. nájdené jeho telo, pričom obhliadajúci lekár skonštatoval jeho smrť, pričom bolo zistené, že príčinou smrti poškodeného O.a J. bola mozgová, centrálna smrť pri opuchu mozgu ťažkého stupňa po trieštivých zlomeninách kosti tváre a pomliaždení tváre vľavo po tupom úraze hlavy, čím obvinení spôsobili z nedbanlivosti smrť poškodeného O.a J., nar.XX.XX.XXXX, bytom Podolíneec.

Týmto protiprávnym konaním mali obaja obvinení tak naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu zabitie podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného P. J., obžalovaného E. Y., svedkov - M. C., N. A., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo.

Oboznámil ostatné listinné a vecné dôkazy založené v spise a po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaný P. J. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaný E. Y. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Pokiaľ ide o obžalovaného P. J. tento v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal. Vypovedal len na súde na hlavnom pojednávaní dňa 29.júna 2022.

Obžalovaný E. Y. v prípravnom konaní vypovedal - len pred sudkyňou pre prípravné konanie. Počas dokazovania na súde nevypovedal - využil svoje právo a vo veci nevypovedal.

Svedkyňa M. C. vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 29.júna 2022. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z tejto predmetnej výpovede v rámci, ktorej boli čiastočne odstraňované rozpory v jej výpovedi s výpoveďou zo dňa 30.novembra 2021 - ktorá bola vykonaná v čase 20:10 hod. - 22:00 hod. Obaja obžalovaní - ako vyplynulo zo zápisnice o ich výsluchu - o čase predmetnej svedkyne boli upovedomení. Obaja zhodne ako vyplynulo zo zápisnice o ich výsluchu vypovedali, že predmetného výsluchu sa nezúčastnia.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav veci:

Preukázané dokazovaním v predmetnej veci bolo, že obžalovaní P. J. a E. Y. spoločne so svedkyňou M. C. a nebohým poškodeným O. J. dňa 28.novembra 2021 v nezistenom čase v budove starej pošty na Saratovskej ulici v Bratislave. Všetci štyria boli v miestnosti starej pošty na treťom poschodí a tu spoločne pili alkoholické nápoje.

Predmetné skutočnosti potvrdil ako obžalovaný P. J. tak i svedkyňa M. C. a nepriamo i obžalovaný E. Y..

Obžalovaný P. J. vypovedal - v ten deň sme popíjali na starej pošte. Všetci sme popíjali, alkoholické nápoje, nie veľa, boli tam asi dve fľaše vína. Všetci sme spoločne pili.

Svedkyňa M. C. k tejto časti vypovedala - v ten deň som bola opitá. V budove starej pošty sme popísali vo vnútri. Pili sme všetci. Bol tam O. (nebohý), Foci (obžalovaný E. Y.), K. (obžalovaný P. J.). O. sme tam víno. Predmetné čučo boli 1,5 litrové fľaše. Pili sme všetci.

Sám obžalovaný E. Y. potvrdil, že i on bol v budove starej pošty, na mieste, kde sa nachádzal ako obžalovaný P. J., M. C. ako i nebohý poškodený, pretože tento vypovedal - tak som išiel s nimi na poštu zahrať si karty, hrali sme karty.

Pokiaľ išlo o nezistený čas - tu súd uvádza - že obžalovaný P. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal ku predmetnému časovému obdobiu - ja som sa s O. stretol v nedeľu (28.november 2021 - bola skutočne nedeľa), keď som tam prišiel okolo 13:00 - do 14:00 hod., on tam v tej miestnosti už bol.

Z uvedenej časti výpovede vyplýva, že nebohý poškodený bol v budove starej pošty, v predmetnej izbe - kde býval spoločne s obžalovaným P.om J.om vo vyššie uvedenom čase.

Predmetná miestnosť, v ktorej sa mal popíjať alkohol, kde mali byť predmetné štyri osoby - bola fotograficky zadokumentovaná i v rámci obhliadky miesta činu.

Z predmetnej obhliadky miesta činu - ktorá bola vykonaná dňa 29.novembra 2021 v čase od 22:45 hod. do 23:55 hod. (skutok bol dokonaný dňa 28.novembra 2021 - t.j. deň predtým) vyplynulo - že na predmetnom treťom poschodí opustenej budovy starej pošty na Saratovskej ulici v Bratislave sa nachádzala predmetná izba. Boli tu dve postele a jeden gauč. Celá posteľ bola špinavá a boli na nej flaky od červenej tekutiny, vankúš bol celý špinavý a celý špinavý bol aj od červenej tekutiny, pod paplónom bola modrá bunda, ktorá bola tiež špinavá od červenej tekutiny. Na stene za posteľou boli stopy od červenej tekutiny. Na posteli sa nachádzala plastová fľaša prázdna biele ovocné víno. Na schodoch smerom - na druhé poschodie po schodisku - sa nachádzali stopy od červenej farby od červenej tekutiny - ktoré viedli až po druhú miestnosť od konca na pravej strane. Dole schodisko po schodoch - boli opäť stopy červenej farby. Po schodisku na viacerých miestach boli stopy červenej farby od červenej tekutiny. Pri východe boli tiež stopy červenej farby od červenej tekutiny.

Vo veci boli zaistené stopy - a to dve vecné (z bundy s červenou tekutinou a fľaše od vína) ako i šesť biologických stôp, stery tekutiny červenej farby.

Z uvedenej obhliadky miesta činu tak vyplýva ako to vypovedal i samotný obžalovaný P. J. - že títo - poškodený a on (obžalovaný) obývali predmetnú izbu, čo potvrdil i samotný obžalovaný v rámci svojej výpovede - spolu sme spávali, on v jednej posteli a ja v druhej posteli.

Počas toho, ako boli v predmetnej miestnosti prítomné všetky štyri osoby - obaja obžalovaní, nebohý poškodený a svedkyňa M. C. - potvrdené bolo osobou obžalovaného P. J. ako i obžalovaného E. Y. - ako i výpoveďou svedkyne M. C. že svedkyňa M. C. im (všetkým trom prítomným) povedala, že je tehotná s Y. (obžalovaným E.om Y.m).

Reakcia nebohého poškodeného - na základe výpovede obžalovaných, ako i samotnej svedkyne bola tá, že povedal, že vykope z brucha decko von.

Obžalovaný P. J. navyše k tejto časti vypovedal a teda potvrdil - ja som chytil nervy, tak so mu dal dve - tri facky, za to, čo povedal. Dal som facky O.ovi. Ja som sa vtedy jej zastal.

Detailnejšie ohľadom predmetných faciek vypovedal v tom smere - že predmetné facky dal pravou rukou na ľavú stranu tváre. Po tých fackách si sadol (poškodený), sám od seba, nie vplyvom predmetných faciek. Keď som mu dal facky, nemal viditeľné zranenia. Išlo o slabšie údery. Ja cítim, ako dávam. Silné neboli. Také prijateľné, nesťažoval sa, keď som mu dal tie facky.

Svedkyňa M. C. k tejto časti vypovedala - ja som povedala, že som tehotná s Y. (obžalovaný E. Y.). Potom O. (nebohý poškodený) povedal, že ma dokoje a potom to už začalo.

Obžalovaný E. Y. k tejto časti vypovedal no a potom K. (obžalovaný P. J.) povedal tomu chlapcovi, že ty mojej dcére budeš brať decko? A začali ho tam mlátiť. Pokiaľ obžalovaný hovoril v množnom čísle mal na mysli nie seba - ale obžalovaného a svedkyňu M. C..

Zároveň obžalovaný E. Y. vypovedal - že pokiaľ išlo o poškodeného tento už v predmetný deň - t.j. 28.novembra 2021 - keď aj on bol na pošte - bol zbitý chlapec - starý ujo, ja neviem, kto to je, mal také veľké oko, celý nos rozbitý, no a tam bola na tej stene krv, no a M. mi povedala, že vidíš, toto som mu včera ja spravila.

Táto výpoveď obžalovaného však zostala osamotená a to z týchto dôvodov:

- obžalovaný E. Y. vypovedal, že vyššie uvedené sa malo stať nebohému poškodenému - deň pred 28.novembrom 2021 - t.j. dňa 27.novembra 2021. Zároveň vypovedal, že sám obžalovaný P. J. a svedkyňa M. C. mu to sami povedali a že dôvodom predmetného ich fyzického útoku na poškodeného malo byť - tento nebohý poškodený mal tej M. povedať, že ju nakope do brucha, aby potratila. Vtedy ho M. začala, že vraj strašne biť.

Tieto skutočnosti obžalovaný E. Y. sa dozvedel v sobotu ráno (27.novembra 2021) u kamaráta na chate - pretože tu došla i M. C. ako i obžalovaný P. J..

Svedok N. A. - osoba, na chate, ktorého mali byť vyššie uvedené osoby a to v sobotu 27.novembra 2021 - vypovedala včera vo večerných hodinách okolo 20:00 - 20:30 hod. prišla za mnou M. C. ku mne na chatu spolu s jej frajerom, ktorý sa volá asi Z. priezvisko neviem.

Tento však už vypovedal v prípravnom konaní dňa 29.novembra 2021 - M. mi povedala, že deň pred tým spala na starej pošte v Dúbravke s „K.m“, ktorý mal zbiť a dokopať toho mŕtveho. Jeho meno nepoznám. Nie nepovedala mi presne akým spôsobom, len to, že ho mal zbiť a dokopať na Starej pošte v Dúbravke. To, či ho aj ona bila, to neviem.

Následne vypovedal - včera, keď mi to povedala, som sa pozrel z okna a videl som majáky a záchranku, ako niekoho berú pri Kauflande.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.augusta 2022 svedok vypovedal - že v nedeľu boli v doobedňajších hodinách u neho na chate - obaja obžalovaní ako i svedkyňa M. C.. Podľa jeho výpovede - u neho mali byť na chate ešte i o 10:00 hod. - okolo 10:00 hod. prišiel K. s C.. Potom odišli.

Zároveň k ďalšiemu časovému údaju - potom som ja odišiel preč a keď som sa vrátil, asi za tri hodiny - už na chate neboli - na chate, ktorá zhorela (podľa výpovede svedka od neho mali odísť ešte na inú chatu v rovnakej lokalite).

Čiastočne tomuto časovému údaju zodpovedá i výpoveď obžalovaného P. J., ktorý vypovedal - ja som sa stretol s O. (nebohý poškodený) v nedeľu (28.november 2021) na starej pošte - keď som tam prišiel okolo 13:00 - 14:00 hod., on tam v tej miestnosti už bol.

Pokiaľ išlo o svedka N. A. - v časti - kde nebohý poškodený mal byť fyzicky dobitý - v sobotu dňa 27.novembra 2021 táto verzia nezodpovedá stavu zabezpečených dôkazov, ktoré boli v spise a to jednak

-vyššie uvedenou výpoveďou obžalovaného P. J.,

-čiastočne vyššie uvedenou výpoveďou i obžalovaného E. Y.

-ale hlavne znaleckým posudkom znalca z odvetia súdneho lekárstva a výpoveďou znalca MUDr. V. Z. priamo na hlavnom pojednávaní

-ale hlavne kamerovým záznamom založené v spise bolo preukázané, že dňa 28.novembra 2021 v čase o 18:03:00 hod. boli spozorované tri osoby. Jednou z týchto osôb bol i následne nebohý poškodený (dve osoby - obžalovaný E. Y. a svedkyňa M. C.).

Znamená to tak, že predmetná osoba dňa 27.novembra 2021 vo vyššie uvedenom čase ešte mŕtva nebola a vychádzajúc práve zo záverov vyššie uvedeného znaleckého posudku a výpovede znalca - tak ako vypovedal i obžalovaný P. J. - nebohý poškodený - žil ešte od časového údajá od 13:00 hod.- 14:00 hod. do 18:00 hod (kedy bola stanovená smrť nebohého).

Tu je potrebné ešte stanoviť do času - že najprv sa len rozprávalo, popíjalo, následne došlo ku fyzickej potýčke, potom sa ešte požívali alkoholické nápoje - zo strany všetkých, taktiež je potrebné počítať - cestu autobusom MHD (z miesta starej pošty v Dúbravke ku Kauflandu na Harmincovej ulici v Bratislave - teoreticky ide o päť/šesť zastávok) a následne príchod podľa kamerového záznamu - s časom 18:03:00 hod. - kedy boli nasnímané tri osoby - teda obžalovaný E. Y., svedkyňa M. C. a nebohý poškodený.

Predmetné podstatné časové zložky možno zasadiť do takéhoto sledu udalostí. Teoreticky rozpätie je tu tak dané - na päť hodín (keď počítame najskorší čas od 13:00 hod. (keďže obžalovaný vypovedal - že na starú poštu prišiel medzi 13:00 hod. - 14:00 hod. - do 18:00 hod.).

Tu je potrebné k predmetnému časovému rozpätiu uviesť - a to potvrdili i samotní obžalovaní ako i svedkyňa - že oni od tohto predmetného časového úseku popíjali alkoholické nápoje - potom došlo medzi nimi k hádke a následne k fyzickému útoku, a ešte i po fyzickom útoku ďalej popíjali alkoholické nápoje - znamená to tak - že istý čas od pred-

metného stretnutia na pošte uplynul - t.j. že fyzický útok nezačal ihneď medzi 13:00 hod. - 14.00 hod.

Najpodstatnejšie však v tomto je to, že v tomto čase poškodený nebol s inými osobami - ale len a to bolo potvrdené oboma obžalovanými - len týmito obžalovanými a svedkyňou M. C..

Znamená to tak, že ku fyzickej potýčke muselo dôjsť až v priestoroch starej pošty v Dúbravke a to dňa 28.novembra 2021 - a to práve vo vyššie uvedenom časovom horizonte.

V tomto smere výpoveď obžalovaného P. J. na rozdiel od výpovede obžalovaného E. Y. - pôsobí hodnovernejšie i v tom smere - že sám obžalovaný P. J. vypovedal - že deň predtým ako bol zbitý - ja som nehovoril, že bol zbitý, ja som hovoril, že sa mu pustila krv z nosa. Poškodený sa nestražoval na žiadne bolesti.

Naopak obžalovaný E. Y. vypovedal k tejto časti - že nebohý poškodený (pred predmetným fyzickým útokom na starej pošte) - na starej pošte sme hrali karty a došiel tam ten zbitý chlapec - starý ujo, ja neviem, kto to je, mal také veľké oko, celý nos rozbitý, no a tam bola na tej stene krv, no a M. mi povedala, že vidíš toto som mu včera ja spravila.

Opätovne súd poukazuje na vyššie uvedené - ako i závery znalca - v súvislosti s predmetnými zraneniami.

Naviac znalec ku zraneniam tiež uviedol - poranenia ľavej polovice hornej pery vzniklo v časovom období niekoľkých dní pred úmrtím, nakoľko boli histopatologickým vyšetrením zistené reakcie tkaniva v mysle hojenia a zápalových zmien.

Obžalovaný P. J. svojou výpoveďou potvrdil - ja som chytil nervy, tak som mu dve - tri facky, za to, čo povedal. Dal som facky O.ovi otvorenou dlaňou. Ja som sa vtedy zastal jej. Predmetné facky boli pravou rukou na ľavú stranu tváre. Poškodený mal vtedy tiež trochu vypité - po tých fackách si sadol sám od seba, nie vplyvom predmetných faciek. Išlo o slabšie údery - ja cítim ako dávam, silné neboli. Také prijateľné. Nestražoval sa, keď som mu dal facky.

Pri týchto úderoch Y. nebol, bol niekde vonku. Mohol dôjsť asi po pol hodine. C. mu povedala, čo povedal nebohý na ňu a vtedy Y. začal ho fackať a kopať. Kopal ho všade, kde sa dalo - od polky tela hore,

smerom k hlave. Ja som chcel zasiahnuť, lebo bol zbitý tak či tak. Ja som myslel, že on s tým už skončil, ale on išiel ďalej, ďalej ho kopal. V kuse ho Y. kopal skoro pol hodinu. Ja som nezasiahol preto, lebo som mal vypité a skončilo by to zle. Lebo ja by som musel zastáť Y. a ublížil by som mu. Y. začal biť, kopať nebohého. Kopal ho do prs a do hlavy. Poškodený sa bránil, ale nepomohlo mu to, lebo bol slabý chlap. Keď ho bil obžalovaný E. Y. poškodený spadol na zem a tam ho už kopal na zemi.

Obžalovaný E. Y. svoju osobnú účasť na fyzickom konflikte počas svojej výpovede pred sudkyňou pre prípravné konanie poprel a to v tom smere, že fyzický útok bol len medzi obžalovaným P.om J.om a svedkyňou M. C. na strane jednej vo vzťahu k poškodenému - a začali ho tam zase mlátiť. Ja som iba ťahal M. a K. od seba od toho chlapca.

Podľa výpovede obžalovaného - mal K. povedať tomu chlapcovi, že ty mojej dcére budeš brať decko? - a následne malo dôjsť k fyzickému útoku.

Svedkyňa M. C. k tejto časti vypovedala - O.a hodili na zem - K., ako aj Y.. Začali ho kopať a dávať mu facky, čo si pamätám.

Následne vypovedala - Y. mu dával facky na tvár, normálne ho fackal otvorenou dlaňou, nepamätám si presne, možno - dva - tri krát, bola som opitá. J. ho kopal, čo si pamätám. Ako ležal poškodený, tak ho J. kopal. Kopal ho do boku, do pravej strany. Kopal ho dva-trikrát. Poškodený ako bol bitý - nebol pri vedomí.

Predmetné svedkyňa vypovedala - že sa malo stať pri Kauflande - čo je jednoznačne preukázané, že tomu tak nebolo - práve s prihliadnutím na kamerové záznamy.

Pokiaľ išlo o výpoveď svedkyne (v rámci odstraňovania rozporov prokurátorom) - sama svedkyňa k časti kde v prípravnom konaní popísala spôsob fyzického útoku obžalovaných a v tejto časti jej výpoveď z hlavného pojednávania - kde sa takto podrobne nevyjadrovala potvrdila, že takto vypovedala na polícii - a teda s tým súhlasila, pretože vzhľadom na odstup času si predmetné skutočnosti už nepamätala - áno vypovedala som tak na polícii, ale teraz si už naozaj nepamätám, lebo už to bolo dávno.

Pokiaľ išlo o časť výpovede z prípravného konania - ohľadom fyzického útoku na poškodeného obžalovanými táto korešpondovala aj s výpoveďou samotného obžalovaného P. J..

Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala - K. (obžalovaný P. J.) ho chytil (poškodeného) zozadu ľavou rukou za hlavu a pravou rukou, ktorú mal zovretú v päšť ho asi dva až trikrát do hlavy a tiež do nosa. Mňa to čo povedal tiež nasralo a dala so mu zopár faciek. K O.ovi pristúpil aj Y. a tiež ho začal biť. Bil ho viackrát päšťou do tváre. Následne ho zhodil z postele na zem a začal do O. kopať. Kopal ho do hlavy a brucha. Kopal ho opakovane, no neviem povedať koľkokrát to bolo.

K tejto časti výpovede obžalovaného P. J. súd poznamenáva - že vychádzal pri uznaní viny či už vo vzťahu k nemu samotnému ako i vo vzťahu k obžalovanému E.ovi Y.vi.

I podľa samotnej výpovede obžalovaného P. J. - bolo preukázané jeho samotnou výpoveďou, že poškodenému dával facky na tvár - dva - tri krát a i jeho samotnou výpoveďou bolo preukázané, že bol to obžalovaný E. Y., ktorý poškodeného fyzicky napadol a to spôsobom ako vypovedal nielen obžalovaný P. J., ale i svedkyňa M. C. (i keď táto vo svojej výpovedi - predmetných obžalovaných zamenila) - t.j., že Y. začal biť, kopať nebohého. Kopal ho do prs a do hlavy. Poškodený

sa bránil, ale mu to nepomohlo, lebo bol slabý chlap. Poškodený spadol na zem a tam ho už kopal na zemi.

Znalec z odboru súdne lekárstvo potvrdil skutočnosti uvádzané samotným obžalovaným P.om J.om - predmetné zranenia, ktoré boli spôsobené nebohému poškodenému - boli ako vnútornou tak i vonkajšou prehliadkou tela nebohého viaceré zranenia - lokalizované boli najmä v oblasti tváre.

Taktiež v tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že sám obžalovaný P. J. vo vzťahu k fyzickému útoku na osobu poškodeného spoluobžalovaným vypovedal - že tento obžalovaný E. Y. - mal poškodeného fackať (teda tiež) - ale najmä kopať a aj výpoveď svedkyne M. C. z prípravného konania, ktorá vypovedala - K O.ovi pristúpil aj Y. a tiež ho začal biť. Bil ho viackrát päšťou do tváre, následne ho zhodil z postele na zem a začal do O. kopať. Kopal ho do hlavy a brucha. Kopal ho opakovane, no neviem povedať koľkokrát to bolo.

Práve ako najzávažnejšie boli poranenia ľavej polovice tváre so zlomeniami kostí nosa a ľavého jarmového oblúka s pomliaždením okolitých mäkkých tkanív. Následným prenesením zraňujúceho násilia a vnútrolebečné štruktúry so vznikom akútneho zakrvácania pod tvrdú blanu v pravej záhlavnej oblasti v protiláhlej oblasti s následným rozvojom opuchu mozgu, ktorý viedol ku smrti nebohého. Preto v danom prípade nemuseli byť na nebohom poškodenom viditeľné voľným okom zranenia - išiel po vlastných, krvácal len z nosa, nikde inde som nevidel, modriny som nevidel (výpoveď obžalovaného P. J.)

Predmetné poranenia mohli vzniknúť opakovaným pôsobením násilia na ľavú polovicu tváre vo forme oblého predmetu, prípadne predmetov veľkou silou a prudkosťou. Ku vzniku predmetných poranení mohlo dôjsť opakovaným nárazom ruky zovretej v päšť, pričom poškodený mohol v čase úrazu sedieť, prípadne stáť, privrátený prednou plochou tela smerom ku útočníkovi. V prípade kopnutia nohou sa ako najpravdepodobnejšia javí poloha ležiaca. Ku vzniku opísaných poranení mohlo dôjsť opakovanými útokmi v určitom časovom rozstupe.

Poranenia horných končatín v oblasti ramien a chrbtovej plochy pravej ruky mali povrchový charakter je možné ich hodnotiť ako obranné, t.j. vznikli pri chránení si iných častí tela v čase útoku.

Naviac odôvodňovať tým, že predmetné údery boli slabé - je len obrana obžalovaného P. J. - pretože znalec vypovedal, že pri predmetných úderoch nebolo potrebné, aby nebohý spadol na zem a že predmetné údery (čo sa týkalo samotného mechanizmu spôsobu útoku) - aj v súvislosti na tvárovú časť tela nebohého - mohol vzniknúť aktívnym mechanizmom - nárazom alebo úderom pohybujúceho sa predmetu do hlavy a to inou osobou.

Naviac sám obžalovaný P. J. ohľadom predmetných „faciek“ vypovedal - že ich „dával“ na ľavú stranu tváre - a toto korešponduje opätovne so závermi znaleckého posudku - z ktorého vyplýva - že predmetné poranenia mohli vzniknúť opakovaným pôsobením násilia na ľavú polovicu tváre vo forme oblého predmetu, prípadne predmetov veľkou silou a prudkosťou.

Súd preto vo vzťahu k obžalovanému P.ovi J.ovi nemal za to ako to vypovedal - že jeho údery boli slabé - resp. že išlo o facky. Vychádzal zo záverov znaleckého posudku, ktoré korešpondovali i s výpoveďou svedkyne M. C. (v rámci odstraňovania rozporov) - ktorý jednoznačne stanovil - že ku predmetným poraneniam mohlo dôjsť opakovaným nárazom - ruky zovretej v päšť.

V tomto smere i v rámci znaleckého dokazovania - nebola vylúčená časť výpovede obžalovaného P. J. - že po týchto fackách si sadol sám od seba. Znalci konštatovali ako to je vyššie rozvedené - že poškodený v tejto etape - mohol sedieť, prípadne i stáť - znamená to, že vplyvom týchto „faciek - ako vypovedal obžalovaný P. J.“ - nemusel padnúť na zem.

Vyššie uvedenej časti zodpovedá tak i výpoveď svedkyne M. C. z prípravného konania - ktorá ako už vyššie rozviedol - že keď obžalovaný E. Y. začal biť poškodeného - bil ho viackrát päťou do tváre, následne ho zhodil z postele na zem.

V súvislosti s osobou obžalovaného P. J. - bola vykonaná prehliadka jeho tela - a to konkrétne opuchy ruky - foto č. 5, foto č. 6, foto č. 10 (detail pästi oboch rúk, ktoré sú opuchnuté) - z ktorých na rozdiel od výpovede obžalovaného - vidieť, že predmetné opuchy boli čerstvého charakteru. Predmetné opuchy boli na oboch rukách (teda ľavej i pravej) - a teda súd neakceptoval obranu obžalovaného v tom smere - ja ich mám stále opuchnuté. Ja som mal zlomenú pravú ruku v minulosti. Moja ľavá ruka bola v poriadku. Odobraté mu boli i stery z rúk ako i spod nechťov, ako i vo vzťahu k oblečeniu, ktoré mal v inkriminovanom čase.

Pokiaľ ide o vyhotovenie znaleckého dokazovania vo vzťahu ku DNA - a to konkrétne, že na oblečení - ktoré poskytoval obžalovaný orgánom činným v trestnom konaní sa nenachádzali žiadne krvné stopy - ktoré by mohli nasvedčovať útok intenzity a konanie zo strany obžalovaného - tu súd dáva do pozornosti závery mechanizmu zranenia poškodeného aj v súvislosti útokom, ktorý mal viesť obžalovaný - t.j. údery do tvárovej časti hlavy.

Pokiaľ išlo o predmetné šľapky, na ktorých bola znaleckým dokazovaním zaistené krvné stopy - tu súd poukazuje na zápisnicu o prehliadke tela a teda i oblečenia a obutia ako i uznesenie o vydaní vecí - s tým, že predmetné veci - teda i šľapky čiernej farby boli dňa 30.novembra 2022 v čase o 02:45 hod. dobrovoľne vydané osobou P. J. (obžalovaným).

V súvislosti s osobou obžalovaného E. Y. - bola tiež vykonaná prehliadka jeho tela ako i stery z rúk ako i spod nechťov, ako i vo vzťahu k oblečeniu, ktoré mal v inkriminovanom čase.

Z uvedeného tak vyplýva, že k predmetnému fyzickému útoku na osobu poškodeného došlo spôsobom, ako je konštatované vo výrokovvej časti rozsudku (t.j. údery päšťou, kopania do hornej časti tela poškodeného) - ale i bránenie poškodeného - súd časť oproti obžalobe a to, že i obžalovaný E. Y. mal najprv uviesť - „ty hovoríš na moju priateľku, že dôjde o dieťa“ vypustil.

V súvislosti s osobou poškodeného bolo preukázané len, že tento po predmetnom fyzickom útoku vyšiel z predmetnej miestnosti - v ktorej požívali alkoholické nápoje a kde došlo ku fyzickému konfliktu. Tejto časti napovedá opätovne výpoveď obžalovaného P. J. - po tom, čo ho Y. dokopal, keď chcel ísť poškodený zbierať špaky, zišiel o poschodie nižšie, ale Y. šiel za ním a vrátil ho do miestnosti, kde sme boli všetci.

Svedkyňa M. C. ku predmetnej skutočnosti sa nevyjadřila.

Nepriamo i obžalovaný E. Y. k tejto časti potvrdil, že išiel za poškodeným - teda vypovedal obdobne ako obžalovaný P. J. - on sa potom ten chlapec postavil celý krvavý a išiel preč na chodbu, ja som išiel za ním, aby nešiel na chodbu, že vonku je zima, nech sa vráti naspäť.

Z tejto časti výpovede, kde sám obžalovaný E. Y. vypovedal celý krvavý - znamená, že predmetný fyzický útok už bol ukončený.

Súd vzhľadom na dôkaznú núdzu vypustil i časť z obžalobného návrhu - že by v tejto etape skutku - chcel poškodený utiecť práve s prihliadnutím na dôkaznú situáciu v tejto časti - pretože dokazovaním sa nepodarilo preukázať, či ako dôvod odchodu z miestnosti bol jeho útek na predmetné druhé poschodie (alebo zbieranie špakov - ako to uvádzal obžalovaný P. J.). Taktiež súd vo veci vypustil osobu M. C. - pretože toto neuvádzali ani obžalovaní a ani samotná svedkyňa.

Súd v tejto časti upravil skutkovú vetu rozsudku - že následne poškodený keď opustil miestnosť išiel za ním obžalovaný E. Y. išiel za ním s tým, aby sa vrátil do izby, kde naďalej pokračovali v popíjaní alkoholu.

Taktiež súd vzhľadom na ďalšiu dôkaznú núdzu predmetnú časť oproti obžaloby upravil a to tak, že vypustil i - následne poškodený povedal, že ide na toaletu a zbierať špaky, načo sa za ním rozbehol obžalovaný E. Y., ktorý poškodeného v miestnosti o poschodie nižšie opäť bil a to tak, že ho kopal do hlavy a brucha a to napriek tomu, že mu poškodený predtým povedal, že mu je zle.

Čo však súd mal preukázané bola skutočnosť - že poškodený neskôr odišiel z predmetnej starej pošty - a teda i z miestnosti, kde malo dôjsť k fyzickému útoku na jeho osobu.

Ako poslední boli s nebohým poškodeným obžalovaný E. Y. a svedkyňa M. C. pretože táto skutočnosť vyplynula z kamerového záznamu, ktorý bol vo veci zabezpečený.

Práve predmetné osoby - obžalovaný E. Y. ako i svedkyňa M. C. s poškodeným sa museli presunúť ku Kauflandu na ulici Harmincova v Bratislave - Dúbravka a to autobusom. Len na margo - jednotlivé miesta - sú vzdialené počítajúc zastávkami MHD - päť/šesť zastávok (Drobného/Alexyho - Húščavova).

Ako už súd vyššie konštatoval - z predmetného kamerového záznamu (kamerové záznamy zabezpečené z recepcie bytových domov Čerešne na adrese O. č. 7 v Bratislave - Dúbravka - kamerový - PARKOVISKO 2 - časový údaj - 18:07:21 hod. - 22:14:15 hod., kamerový záznam - 18:03:00 hod. - 18:05:03 hod., kamerový záznam - 18:03:22 hod. - 18:04:03 hod.

Na všetkých týchto kamerových záznamoch sú zachytené tri osoby - svedkyňa M. C., obžalovaný E. Y. a nebohý poškodený.

Podľa výpovede obžalovaného P. J. na starej pošte zostal následne už len on sám. Odišli ako poškodený tak i obžalovaný E. Y. ako i svedkyňa M. C..

Obžalovaný E. Y. k tejto časti vypovedal, že išiel spoločne s poškodeným a so svedkyňou M. C. - ja som ho podopieral (ale z dôvodu, že poškodený bol opitý) - lenže on bol taký opitý ten chlapec, že ja som ho podopieral, až sem na zastávku pri Kauflande, kde sme vystúpili - ja, M. a ten poškodený.

Súd nevyklučuje opitosť poškodeného (napovedali tomu výpovede, ale i samotný znalecký posudok z odvetvia toxikológia), ale okrem opitosti to boli práve i zranenia, ktorému mu boli spôsobené.

Obžalovaný P. J. vypovedal - že O. šiel na autobus, vystúpil pri Kauflande, s tým, že si nájde špaky a za ním išiel aj Y.. Čo robila C. neviem.

Obžalovaný E. Y. po tom, čo vystúpili z autobusu mestskej hromadnej dopravy - v tejto časti vypovedal - išli sme krížom cez parkovisko a on začal padať na zem. Vždy sa ešte nejak postavil a išiel. A potom sme došli k novostavbám a tam padol tak na zem, že prišlo a nevedel chlapec s autom prejsť. Ja som ho ťahal po zemi, nevedel som ho utiahnuť

z tej cesty na bok, ten ujo čo bol v aute sa na...l, zdrapol ho, chytil ho, a dal ho nabok. Ja som poškodeného furt posádzal, aby si sadol, chcel som ho dať na obrubník, ale on chcel ležať na zemi, lebo ho M. brala preto, lebo on jej robil koňa, rúbal jej drevo. A my sme odišli preč, lebo poškodený nám hovoril, aby sme išli do p..e.

V tomto smere súd poukazuje na kamerový záznam.

Skutočnosť, že poškodenému muselo byť zle - vyplynulo i z kamerového záznamu - v rámci neho súd poukazuje - že predmetné tri osoby - poškodený, obžalovaný E. Y. ako i svedkyňa M. C. - boli spozorované ako išli za sebou s miernym odstupom.

Predmetná tretia osoba - poškodený sa počas chôdze zastavovala pri kovových zábranách. Keď sa predmetný poškodený zastavoval pri predmetných kovových zábranách - tieto dve osoby - obžalovaný a svedkyňa sa zastavili otočili smerom ku poškodenému. Keď následne poškodený padá na zem a so sebou strháva kovovú zábranu - obžalovaný podíde k predmetnému poškodenému ako i samotná svedkyňa. Obžalovaný následne dvíha zábradlie a zostávajú stáť pri poškodenom - a vykonávajú bližšie nezistenú činnosť.

V predmetnej veci z kamerového záznamu vyplynulo, že prvýkrát predmetné tri osoby obžalovaného E. Y., svedkyňu M. C. a nebohého poškodeného zaznamenali kamery v čase o 18:03:00 hod.

Už v tomto čase poškodený si sadol na lavičku - čas 18:03:45 hod. a predmetný obžalovaný spoločne so svedkyňou mu pomáhali vstať z lavičky a následne všetci traja pokračovali v ceste a to mimo záber kamerového záznamu.

Následne z ďalšieho kamerového záznamu založené v spise bolo preukázané, že dňa 28.novembra 2021 v čase o 18:07:21 hod. boli spozorované tri osoby, ktoré išli za sebou s miernym odstupom popri kovových zábranách.

V čase o 18:07:40 hod. - tretia osoba (poškodený) sa zastaví pri kovových zábranách. Svedkyňa M. C. a obžalovaný E. Y. zastavili otočili sa smerom k tretej osobe. Tretia osoba sa zapotáca sa a chytá sa kovovej zábrany.

V čase o 18:07:55 hod. táto tretia osoba - padá na zem, pričom strháva so sebou aj kovovú zábranu. Obžalovaný E. Y. podíde s poškodenému a následne ku nim prichádza aj svedkyňa M. C.. Obžalovaný E. Y. dvíha zábradlie a obaja (obžalovaný aj svedkyňa) zostávajú stáť pri poškodenom - ktorý bol už ležiaci a vykonávali bližšie nezistenú činnosť.

Následne na predmetnom mieste v časovom rozmedzí od 18:11:50 hod. do času 18:15:15 hod. - sa v tomto úseku nachádzali aj iné nezainteresované osoby. Obaja - obžalovaný ako i svedkyňa v čase 18:15:15 hod. - stále stáli nad poškodeným.

V čase 18:16:15 hod. - obaja - obžalovaný aj svedkyňa odchádzajú z predmetného miesta.

Na základe pomoci neznámej ženy a svedka U. Z. - ktorý telefonoval (s rýchlou záchrannou službou) a zošýbal sa nad poškodeným - prišla na predmetné miesto

sanitka a hliadka Policajného zboru. Poškodenému bola poskytovaná prvá pomoc v čase od 18:34:35 hod. a hliadka Policajného zboru prišla na predmetné miesto v čase o 18:43:00 hod. Na predmetnom mieste zotrval do jej príchodu, ako i príchodu polície.

Svedok U. Z. vypovedal, že dňa 28. novembra 2021 v čase od 17:30 hod. som bol spolu s dcérou v medzi bloku na adrese O. 7B v Bratislave - pričom sme sa tam hrali no počas toho som počul z parkoviska nejaký hluk - výkriky. Po chvíli došla ku mne nejaká pani s prosbou, že niekde v časti parkoviska leží nejaký pán, či by som jej nešiel s ním pomôcť ho dvihnúť. Obaja sme prišli na miesto k tomuto pánovi, pričom sa vôbec nehýbal, vyzeral dosť divne, ležal nezvyčajnou polohou na chrbte, nevedeli sme či žije, tak sme zavolali záchranku približne v čase 18:20 hod., pričom mi pán z tiesňovej linky povedal, aby som vyskúšal či dýcha, tak som podišiel k nemu a postupoval som podľa jeho pokynov, či dýcha alebo nie, no zaklonil som aj hlavu a skúšal pri jeho ústach načúvať dych, no nič som nezaregistroval. Následne na to mi povedal, aby som zotrval na mieste do príchodu polície a RZP, pričom po príchode RZP som opustil miesto, nakoľko som mal so sebou dcéru, tak som išiel domov.

Predmetné miesto kde bolo nájdené telo poškodeného - z obhliadky miesta činu zo dňa 28. novembra 2021 (čas obhliadky 21:35 hod. - 22:00 hod.) bolo identifikované ako parkovisko pri adrese O. X/B v Bratislave - Dúbravke - asi dvadsať metrov nad trafostanicou „Ts-1950“ asi šesť metrov naľavo od parkovacieho miesta č. „129“ - vedľa prenosného železného zábradlia. Pokiaľ išlo o telo poškodeného - na čele nad ľavým okom mal viditeľnú tržnú ranu, viditeľne na ľavom oku mal monokel, nos mal od krvi a na oblečení mal tiež stopy krvi.

Ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo - prehliadajúci lekár určil dátum úmrtia poškodeného na deň 28. november 2021 o 18:00 hod.

K predmetnému časovému záveru dospeli i znalci - a to na základe charakteru rozvoja posmrtných zmien zistených pri prehliadke mŕtvol na mieste nálezu a posmrtných zmien zistených pri pitve s prihliadnutím na klimatické podmienky daného ročného obdobia, prostredie v ktorom bolo telo poškodeného nájdené a komplexné vyšetrené okolnosti prípadu.

I keď v danom prípade je kamerový záznam - ktorý poukázal ešte na čas 18:07:21 hod. - v rámci ktorého možno konštatovať - že v tomto časovom úseku mal poškodený padnúť na zem, pričom strhával so sebou aj kovovú zábranu a následne obžalovaný E. Y. podišiel k poškodenému a ku nim aj svedkyňa M. C. a kým obžalovaný E. Y. dvíhal zábradlie a obaja teda obžalovaný E. Y. ako i svedkyňa M. C. zostávali stáť pri predmetnom poškodenom, ktorý bol ležiaci - súd neupravil dátum úmrtia poškodeného na iný čas - ale na čas 18.00 hod.

V predmetnej veci bol vypracovaný znalecký posudok znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo.

Po komplexnom vyhodnotení nálezu z prehliadky, pitvy a dopĺňajúcich laboratórnych vyšetrení bolo konštatované - že bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bola mozgová, centrálna smrť pri opuchu mozgu ťažkého stupňa po akútnom zakrvácaní pod tvrdú blanu mozgu (subdurálny hematóm) a po trieštivých zlomeninách kostí tváre a pomliaždení tváre vľavo po tupom úraze hlavy.

Na smrti sa pravdepodobne mohol podieľať aj dlhšie trvajúcí celkový účinok nízkej teploty (chladu) okolitého prostredia na telo stave ovplyvnenia etylakoholom.

Mechanizmus smrti nebohého bol - účinkom tupého násillia pôsobiaceho na ľavú polovicu tváre poškodeného došlo k vzniku jarmovej kosti vľavo s opuchom okolitých mäkkých tkanív. V dôsledku úrazového mechanizmu došlo v oblasti pravého záhlového laloka na protiahlejšej strane k akútnemu zakrvácaniu pod tvrdú blanu mozgu. Ako reakcia na tieto závažné vnútrolebečné zranenia sa začal rozvíjať poúrazový opuch mozgu, ktorý znamenal postupné zväčšovanie objemu mozgu v pevne uzatvorenej lebečnej dutine, čo viedlo k zvyšovaniu vnútro lebečného tlaku, k stláčaniu tkaniva mozgu s jeho nedostatočným prekrvením a okysličovaním a tým k ďalšiemu narastaniu opuchu mozgu, čo malo za následok nedostatočné prekrvenie a okysličovanie tkaniva mozgu, čo v konečnom dôsledku vyústilo k zlyhaniu činnosti centier riadiacich a regulujúcich činnosť srdcovo-cievneho systému so zastavením životných funkcií organizmu a tak bezprostredne k smrti poškodeného. Na nástupe smrti sa spolupodieľalo aj dlhšie trvajúcce nadmerné celkové pôsobenie prirodzenej nízkej teploty prostredia na telo nebohého viedlo po vyčerpaní obranných a kompenzačných, teplo produkujúcich mechanizmov organizmu k postupnému znižovaniu centrálnej teploty tela - telesného jadra a tým k podchladeniu. To malo za následok sťažené uvoľňovanie kyslíka z krvi a jeho nedostatočné odovzdávanie tkanivám a bunkám tela, čo viedlo k vnútornému „tkanivovému a bunkovému duseniu“ organizmu, k celkovému spomaleniu látkovej premeny (metabolizmu) až po kritickú úroveň a následne malo vplyv na činnosť viacerých životne dôležitých orgánov, najmä činnosti srdca, čím sa uvedený stav spoluzúčastňoval na

smrti menovaného. Smrť taktiež urýchlivali tepelné straty spôsobené rozšírením ciev na okrajových častiach tela účinkom pozitívneho etanolu a stavom ošatenia.

K tomuto sa podrobne znalec vyjadril na hlavnom pojednávaní dňa 10. augusta 2022 - kde vysvetlil - že vo vzťahu k poškodenému primárne u tejto osoby išlo o tupý úraz hlavy s následnými vnútro lebečnými poraneniami čo znamenalo, že ku smrti poškodeného by prišlo aj bez pôsobenia nízkej teploty vonkajšieho prostredia. Práve predmetný tupý úraz hlavy viedol ku smrti nebohého. V prípade, že by bol poškodený prevezený do nemocničného zariadenia v krátkej dobe - niekoľkých minút, prípadne do nejakých hodín - zhruba do dvoch hodín do nemocničného zariadenia - následne by bol vyšetrený - bolo možné jeho smrti zabrániť - pretože by bola podaná adekvátne liečba a bol by monitorovaný. Presné vyjadrenie nejaké percentuálne, koľko spôsoboval chlad a koľko spôsoboval úraz hlavy nie je možné, ale ku smrti jednoznačne viedol úraz.

Z pitevného a mikroskopického nálezu vyplynulo, že poranenia tela nebohého boli lokalizované v oblasti hlavy a končatín.

Išlo:

- o zlomeninu kostí tváre - jarmového oblúka vľavo s okolitým podkožným edémom, -- zlomeninu kostí nosa s opuchom okolitých tkanív so stopami po výtoky krvi z oboch nosových vchodov,
- zakrvácanie pod tvrdú blanu mozgu v záhľadnej oblasti vpravo,
- odreninu v hornej polovici čela vľavo,
- odreninu nad ľavým obočím,
- podliatiny v okolí pravého oka,
- krvné výrony v bielkach oboch očí,
- plošnú, nerovnomerne vyznačenú podliatinu ľavej polovice tváre,
- tržno-zmliaždenú ranu na ľavej polovici hornej pery s krvným výronom na sliznici z vnútornej strany,
- viaceré drobné podliatiny na oboch ramenách,
- podliatinu na chrbtovej ploche pravej ruky,
- odreninu na pravom kolene s okolitou podliatinou,
- odreninu na bočnej ploche pravého kolena,
- podliatinu na pravom predkolení,
- odreninu pokrytú chrastou na prednej ploche ľavého predkolenia.

Z charakteru a rozsahu vyššie uvedených poranení bolo zo záverov znalcov vyplynuté, že na telo nebohého pôsobilo vonkajšie tupené mechanické násilie, rôzne veľkou silou a prudkosťou. Všetky zistené poranenia tela vykazovali známky vzniku počas života (známky vitality), čo svedčilo o tom, že v čase ich vzniku poškodený žil.

Pokiaľ išlo o poranenie hlavy - tieto boli lokalizované v tvárovej časti - pričom poranenia mozgovej časti - t.j. vnútrolebečné poranenia vznikli na podklade úrazových zmien v oblasti tváre prenesením zraňujúceho násillia aj na vnútrolebečné štruktúry. Predmetné poranenia vznikli opakovaným účinkom pevného alebo tvrdého, oblého predmetu bez výstupkov či hrán, ktorý pôsobil v ľavej polovici tváre veľkou silou a prudkosťou, mechanizmom nárazu - čím došlo k vzniku vyššie opísaných zlomením kostí tváre a prenesením násillia na vnútrolebečné štruktúry k zakrvácaniu pod tvrdú blanu mozgu, s následným rozvojom pourazového opuchu.

Ostatné poranenia tvárovej časti hlavy vpravo ako aj hornej pery vľavo vznikli účinkom pevného alebo tvrdého, oblého predmetu s hladkým povrchom, ktorý pôsobil v uvedených oblastiach tváre malou silou, mechanizmom nárazu a tlaku.

Poranenia končatín charakteru podliatín na oboch ramenách, podliatiny na chrbtovej ploche pravej ruky, odrenín a podliatiny na pravom kolene, podliatiny na pravom predkolení

a odreniny na ľavom predkolení vznikli účinkom pevného alebo tvrdého tupého predmetu a s drsným povrchom, ktorý pôsobil v uvedených oblastiach tela malou silou a prudkosťou, mechanizmom nárazu, tlaku a ťahu po povrchu kože. Do červena sfarbené ložiská v oblasti pravého lakťa a ľavého kolena vznikli pravdepodobne ako dôsledok pôsobenia nízkej teploty okolitého prostredia na telo nebohého poškodeného.

Ako najzávažnejšie znalci konštatovali poranenia ľavej polovice tváre so zlomeninami kostí nosa a ľavého jarmového oblúka s pomliaždením okolitých mäkkých tkanív. Následným prenesením zraňujúceho násillia a vnútrolebečné štruktúry so vznikom akútneho zakrvácania pod tvrdú blanu v pravej záhlavnej oblasti v protiláhlej oblasti s následným rozvojom opuchu mozgu, ktorý v danom prípade viedol ku smrti poškodeného.

Ku vzniku poranení tváre došlo podľa znalcov pravdepodobne opakovaním pôsobením násillia na ľavú polovicu tváre vo forme oblého predmetu, prípadne predmetov veľkou silou a prudkosťou. Ku vzniku predmetných poranení mohlo dôjsť opakovaným nárazom ruky zovretej v päšť, pričom poškodený mohol v čase úrazu sedieť prípadne stáť, privrátený prednou plochou tela smerom ku útočníkovi.

V prípade kopnutia nohou sa ako najpravdepodobnejšia javí poloha ležiaca.

Ku vzniku opísaných poranení mohlo dôjsť opakovanými útokmi v určitom časovom rozstupe.

Je nesporné, že presné poradie vzniku jednotlivých poranení nebolo možné s istotou určiť, avšak z charakteru predmetných zranení bolo možné konštatovať - že vznikli v čase okolo dvoch hodín pred úmrtím.

Poranenia horných končatín v oblasti ramien a chrbtovej plochy pravej ruky mali povrchový charakter a bolo ich možné hodnotiť ako obranné, t.j. vznikli pri chránení si iných častí tela v čase útoku.

Poranenia dolných končatín mohli vzniknúť pri kontakte s predmetne s nerovným povrchom nachádzajúcimi sa v okolí tela, prípadne na podlahe.

Smrti nebohého by bolo možné v teoretickej rovine zabrániť prevozom do nemocničného zariadenia bezprostredne po úraze s následným vyšetrením a podaním liečby s poskytnutím účinnej pomoci a nutnej zdravotníckej starostlivosti. Tieto opatrenia by boli účinné iba v čase, keď rozvoj opuchu mozgu po vnútrolebečných poraneniach nedosiahol nezvratný stupeň a poškodením dôležitých centier riadiacich činnosť srdca a taktiež strata telesnej teploty menovaného sa ešte nedostala pod kriticky nízku úroveň a nedošlo k nezvratným zmenám vo vnútorných orgánoch. Po prekročení uvedených limitov a nástupne nezvratných zmien vo vnútorných orgánoch smrti nebohého nebolo možné zabrániť už žiadnou, ani odbornou lekárskou pomocou.

I znalec potvrdil, že u nebohého neboli pitvou a následným histologickým vyšetrením zistené žiadne závažné chorobné zmeny na orgánoch, ktoré by smrť urýchlili, prípadne by viedli ku smrti. V danom prípade zistená koncentrácia 0,52 g/kg sa v žiadnom prípade na smrti nezúčastňovala ani ju neurýchlila. Metylalkohol na smrť nebohého nevplýval.

S prihliadnutím na predmetné zranenia, ktoré poškodený utrpel znalci zo súdneho lekárskeho hľadiska konštatovali, že išlo o násilnú smrť - ktorú možno charakterizovať pravdepodobne ako tupý úraz hlavy spôsobený inou osobou za spolupôsobenia nízkej teploty (prirodeného chladu) okolitého prostredia na telo menovaného za súčasného pôsobenia etanolu v stave podnapitosti pri stukovatení pečene.

Zo znaleckého posudku toxikologicko-chemickej analýzy materiálov odobratých poškodenému bolo vyšetrením konštatované - že vo vzorke krvi poškodeného sa nachádzal etanol. Tento sa nachádzal i v moči. V obidvoch vzorkách sa nachádzalo stopové množstvo acetónu.

Koncentrácia etanolu v krvi - bola 0,52 g/kg (‰)

Koncentrácia etanolu v moci - bola 1,01 g/kg (‰)

Svedok U. Z. vypovedal - na poškodenom videl ľavú stranu tváre, že mal celú fialovú, ako keby po bitke, v pravej nosnej prepážke mal zrazeniny krvi, zdá sa mi, že zaschnutú krv mal aj na čele, neviem, či to bola nejaká tržná rana alebo iba zaschnutá krv.

Z uvedeného tak bolo jednoznačne preukázané, vzhľadom na dôkazy, ktoré súd vo veci vyhodnotil ako zákonné a z nich vychádzal - že k predmetnému úmrtiu dňa 28. novembra 2021 nebohého poškodeného došlo v bezprostrednej príčinnej súvislosti s fyzickým konfliktom, ktorý mal poškodený s predmetnými oboma obžalovanými - E.om Y.m a P.om J.om.

Bezprostredne pred svojou smrťou bol poškodený fyzicky napadnutý v priestoroch starej pošty na Saratovskej ulici v Bratislave. Pri predmetnom fyzickom útoku boli osobne prítomní obaja obžalovaní, ako i nebohý poškodený a svedkyňa M. C.. Ako obžalovaní E. Y. a P. J. tak i svedkyňa M. C. vo svojich výpovediach sa zhodli v tom, že ku fyzickému napadnutiu poškodeného došlo.

Jeho spôsob a vykonanie však každý z nich vypovedal iným spôsobom -  
-pokiaľ išlo obžalovaného E. Y., tento sa vyvíňoval z predmetnej trestnej veci  
-obžalovaný P. J. trval vo svojej výpovedi len na dvoch - troch nie silných fackách vo vzťahu k nebohému poškodenému - čomu však nekorešpondovali závery znaleckého posudku znalcami z odvetvia súdne lekárstvo

-svedkyňa M. C. popísala priebeh predmetného skutku - obdobne ako obžalovaný P. J. - len s tým, že osoby ohľadom popisu mechanizmu spôsobu fyzického útoku popísala opačne a tiež vypovedala o inom mieste skutku

Preukázané bolo - že ku smrti došlo na parkovisku pri adrese O. X/B v Bratislave - asi dvadsať metrov od trafostanice č. Ts-1950, asi šesť metrov naľavo od parkovacieho miesta došlo - pretože títo - obžalovaný E. Y. a svedkyňa M. C. ho ponechali na predmetnom parkovisku.

Z dokazovania vyplynulo, že poškodený v čase od svojho fyzického napadnutia až po svoju smrť nebol napadnutý inou (napr. neznámou) osobou a ani nedošlo napríklad k takému pádu poškodeného, ktorý by mohol mať bezprostredný a významný vplyv na jeho úmrtie - obžalovaný E. Y. nič také nevypovedal - ale ani obžalovaný P. J. - pokiaľ bol nebohý poškodený na pošte. Predmetnými osobami s poškodeným v inkriminovanom čase - dňa 28.novembra 2021 boli len obžalovaní a svedkyňa M. C..

I keď obžalovaní vypovedali, že poškodený mal pred predmetným fyzickým útokom - monokel a zaschnutú krv - tieto skutočnosti nemali vplyv na predmetný následok - t.j. smrť nebohého.

Zo strany poškodeného nedošlo ku žiadnemu pádu - ktorý by mohol mať bezprostredný a významný vplyv na jeho úmrtie (toto ani obžalovaní a ani svedkyňa v rámci svojich výpovedí nevypovedali - okrem predmetného monoklu a zaschnutej krvi).

Miestom násilia - fyzického napadnutia proti poškodenému bola miestnosť na treťom poschodí starej pošty - na ulici Saratovská v Bratislave, mestská časť Dúbravka. Poškodený ako bolo preukázané v budove predmetnej starej pošty býval.

Zhoda obžalovaného E. Y. ako i obžalovaného P. J. bola i v tom, že kde došlo k úmrtiu poškodeného - t.j., že nešlo o identické miesto kde ku fyzickému konfliktu.

V miestnosti sa nachádzali dve postele a jeden gauč. Posteľ, ktorá bola za zárubňou - bola celá špinavá a boli na nej fľaky červenej farby, červenej tekutiny. Na posteli bol paplón celý špinavý a na viacerých častiach bol od červenej tekutiny (č. 25) ako i vankúš, ktorý bol tiež špinavý a tiež od červenej tekutiny, pod paplónom bola modrá bunda , špinavá - od červenej tekutiny (č.23). Posteľ bola s matracom , matrac bol celý špinavý, na viacerých častiach od červenej tekutiny. Na stene za posteľou boli stopy od červenej tekutiny (č. 24)

Na schodoch, po schodisku, smerom dolu sa nachádzali stopy červenej farby od červenej tekutiny (č. 26, 27, 28) - ktoré viedli až po druhú miestnosť. Pri východe stopy červenej farby od červenej tekutiny (29) .

Pokiaľ išlo o predmetnú červenú tekutinu pod č. 23 - skúmaním bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi a to vo vzťahu - k nebohému poškodenému.

Pokiaľ išlo o predmetnú červenú tekutinu pod č. 24 - skúmaním bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi a to vo vzťahu - k nebohému poškodenému.

Pokiaľ išlo o predmetnú červenú tekutinu pod č. 25 - skúmaním bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi a to vo vzťahu - k nebohému poškodenému.

Pokiaľ išlo o predmetnú červenú tekutinu pod č. 26 - skúmaním bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi a to vo vzťahu - k nebohému poškodenému.

Pokiaľ išlo o predmetnú červenú tekutinu pod č. 27 - skúmaním bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi a to vo vzťahu - k nebohému poškodenému.

Pokiaľ išlo o predmetnú červenú tekutinu pod č. 28 - skúmaním bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi a to vo vzťahu - k nebohému poškodenému.

Pokiaľ išlo o predmetnú červenú tekutinu pod č. 29 - skúmaním bola preukázaná prítomnosť ľudskej krvi a to vo vzťahu - k nebohému poškodenému.

V priestoroch budovy boli nájdené stopy tekutiny červenej farby od červenej tekutiny - na schodoch smerom ako sa ide a tiež, ktoré viedli až po druhú miestnosť od konca na pravej strane, ale i po schodoch dole schodiskom. Po schodisku na viacerých miestach boli tiež stopy červenej farby od červenej tekutiny. Pri východe boli tiež stopy červenej farby od červenej tekutiny - vid' fotodokumentácia - č. I. 268-272 (CD disk - č. I. 273).

V rámci znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru nebolo konštatované - že by predmetná červená tekutina - teda prítomnosť ľudskej krvi bola z dlhšieho časového obdobia.

Vo veci vo vzťahu k obom obžalovaným bola vykonaná i prehliadka tela v dôsledku ktorej vo vzťahu k obžalovanému E.ovi Y.vi, tak i vo vzťahu k obžalovanému P.ovi J.ovi.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolností, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi.

Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchali obžalovaní tak ako je to konštatované vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Ako už súd vyššie rozviedol do úvahy súd vzal len výpoveď svedkyne M. C., ktorú vykonala dňa 29.júna 2022 a to z dôvodu, že i keď predmetná výpoveď bola v istých častiach zmätočná - súd vyššie jej výpoveď rozviedol - táto korešpondovala s dôkazmi objektívne verifikovanými. V častiach, v ktorých bola vzájomná zhoda, súd jej výpoveď akceptoval a toto oprel i o iné verifikované dôkazy - ktoré uviedol v rámci rozsudku.

Tu súd dáva do pozornosti ešte okolnosť - že v predmetný deň keď bola vypočutá t.j. 29.júna 2022 - na rozdiel od výpovede, ktorá bola nariadená na deň 02.november 2022 - nevykonal súd vo vzťahu k jej osobe - opatrenia (zistenie alkoholu, resp. omamných a návykových látok v jej tele). Súd v danom prípade musel preto vychádzať - že svedkyňa je spôsobilá vypovedať a teda, že nie je pod vplyvom alkoholu, resp. omamných a návykových látok.

Iná situácia je už následne v tom, ako súd vyhodnotí jej výpoveď. Musí však vždy platiť - že výpoveď svedka musí korešpondovať a zapadať do dôkazov, ktoré v tej, ktorej veci boli objektívne zabezpečené aj inými dôkazmi - a toto v tejto veci nastalo - a to ako to súd rozviedol.

Súd v tomto smere poukazuje na jej výpoveď ako svedkyne zo dňa 29.júna 2022. Tu predmetný výsluch, ktorý bol vykonaný - súd neakceptoval návrh prokurátora vzhľadom na jej výpoveď - aby táto bola prečítaná.

Vychádzal pri svojom rozhodovaní z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR pod č. 87/2014 - z ktorého vyplýva, že ak svedok pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uvedie, že si už presne nepamätá okolností, o ktorých má vypovedať, je potrebné ho vyzvať, aby napriek tomu najprv uviedol súvislý popis dotknutých skutočností (§ 261 ods. 3, § 132 ods. 1 Tr.por.). Až potom môže byť na vysvetlenie rozporov oproti skoršej výpovedi svedka použitý postup predložením zápisnice o tejto výpovedi podľa § 264 ods. 1 Tr.por.

V danom prípade na tomto hlavnom pojednávaní svedkyňa najprv vypovedala o predmetnej veci následne bolo prístupiu ku kladeniu otázok. Následne zápisnica č. I. 7 - bolo navrhnuté prokurátorom prečítanie jej výpovede. Následne prokurátor začal odstraňovať rozpory v jej výpovedi - vid' č. I. 7 - ktoré podľa názoru súdu neboli odstraňované všetky - vzhľadom na jej dve výpovede z prípravného konania (predmetné rozpory odstraňoval len do časti - kedy došlo ku incidentu - ktorý viedol ku fyzickému útoku - a následne fyzický útok, ktorý bol medzi obžalovanými do etapy kým boli len v izbe kde popíjali). Následne výsluch ukončil. Výsluch následne vykonali obhajcovia ako i obžalovaní.

Následne prokurátor opätovne trval na prečítaní výpovede svedkyne z prípravného konania. Súd preto s prihliadnutím na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zamietol návrh prokurátora na prečítanie jej výpovede v ostatnej časti - pretože najprv mali byť odstraňované rozpory v ďalšej časti výpovede svedkyne z hlavného pojednávania a z prípravného konania.

Pokiaľ išlo o odstraňovanie rozporov - ktoré prokurátor ako je vyššie konštatované i začal vykonávať - v tejto časti súd pri jej výpovedi vychádzal z výpovede z prípravného konania oproti jej výpovede z hlavného pojednávania.

Pokiaľ išlo o tieto výpovede (v rámci odstraňovania rozporov) - sama svedkyňa k časti kde v prípravnom konaní popísala spôsob fyzického útoku obžalovaných a v tejto časti

jej výpoveď z hlavného pojednávania - kde sa takto podrobne nevyjadrovala potvrdila, že takto vypovedala na polícii - a teda s tým súhlasila, pretože vzhľadom na odstup času si predmetné skutočnosti už nepamätala - áno vypovedala som tak na polícii, ale teraz si už naozaj nepamätám, lebo už to bolo dávno.

S týmto jej argumentom je možné súhlasiť - pretože svedkyňa vypovedala v podstate ihneď po predmetnom skutku (30.november 2021) a jej výsluch na hlavnom pojednávaní bol dňa 29.júna 2022 (t.j. rozpätie viac ako sedem mesiacov).

Pokiaľ išlo o jej výpoveď zo dňa 30.novembra 2021 v čase od 20:10 hod. - 22:00 hod. - ako bolo preukázané - vypovedala bez toho, aby bola pod vplyvom alkoholu. O tejto skutočnosti svedčil zápis o dychovej skúške - 30.november 2021 - čas 10:52:15 hod. - ktorý bol negatívny - nameraná hodnota 0,00 mg/l - č. I. 36.

Súd preto následne vo veci preto opätovne na nasledujúcom hlavnom pojednávaní nariadil jej výsluch. Keďže na nariadené hlavné pojednávanie sa svedkyňa neustanovila, bolo nariadené následne jej predvedenie a následne použitie ustanovenie § 88 Tr.por.

Ako bolo preukázané - súd vo veci - č. I. 555 rozhodol uznesením - v súlade s ustanovením § 88 ods. 1 Tr.por. - vo vzťahu ku svedkyňi M. C..

Podľa § 88 ods. 5 Tr.por. proti predmetnému rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

Predmetné uznesenie však nadobudlo právoplatnosť dňa 22.októbra 2022 - č. I. 555. Výsluch predmetnej svedkyne bol vykonaný dňa 15.októbra 2022 - č. I. 572-574. Súd preto na predmetný výsluch svedkyne nemohol prihliadať.

Svedkyňa na nariadené hlavné pojednávanie sa ustanovila dňa 02.novembra 2022. Z dôvodu, že išlo o podozrenie - že táto požila pred predmetným výsluchom alkoholické nápoje - táto sa dobrovoľne pred výsluchom podrobila testu na alkohol a návykové látky. Preukázané bolo, že svedkyňa bola pod vplyvom alkoholických nápojov a preto jej predmetný výsluch nebol vykonaný (č.l. 580-586).

Vyššie uvedené - bolo preto dôvodom k tomu, prečo súd pri dokazovaní vychádzal len z výpovede predmetnej svedkyne - ktorá bola vykonaná dňa 29.júna 2022 v kontexte odstraňovania rozporov s jej výpoveďou zo dňa 30.novembra 2021 - čas 20:10 hod. - 22:00 hod. a to do časti, ktorú vykonával prokurátor v rámci odstraňovania rozporov.

Pri hodnotení výpovede svedka, ktorý v rozhodných skutočnostiach nevypovedal vždy rovnako je súdu povinný prebrať všetky výpovede svedka a zdôvodniť, prečo svoje rozhodnutie opiera len o niektorú z rozdielných výpovedí (primerane R 38/1970) a týmto sa súd dôsledne zaoberal.

V tomto kontexte preto súd rešpektuje, že obžalovaný sa môže brániť akýmkoľvek spôsobom, ale pri výsluchu svedka sa uplatňujú osobitné pravidlá podľa ustanovení Trestného poriadku. Pri posudzovaní skutkového deja sa preto kladie dôraz na dôkaz výsluchom svedka, ako na najdôležitejší dôkazný prostriedok. Výpoveď práve predmetnej svedkyne bola podrobená zodpovednému posúdeniu a vyhodnoteniu a je nutné uviesť, že jej vyjadrenia boli podporované aj ďalšími už vyššie rozvedenými dôkazmi.

Nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak.

V tomto konaní sa nepreukázalo, že by svedkyňa vypovedala nepravdu o podstatných okolnostiach.

Pokiaľ obhajoba dávala súdu za to, že je povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) - vo vzťahu ku obom obžalovaným - vzhľadom i na výpoveď svedkyne, ktorej výpoveď preto podrobil dôslednému skúmaniu a rozboru v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi, ktorý mal preukázaný - toto nezdíeľal - práve i s prihliadnutím na výpovede obžalovaných - tak ako ich súd rozviedol - ako i znalecký posudok z odvetvia súdne lekárstvo a ďalšie listinné a vecné dôkazy založené v spise a v rozsudku rozvedené.

Požiadavka vyslovená v § 278 ods. 1 Tr.por. - aby súd rozhodoval len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu neznamená, že musí ísť o úplnú zhodnosť tzv. skutkovej vety obžalobného návrhu a rozsudku, niektoré skutočnosti uvedené v obžalobe môžu odpadnúť, iné zase pribudnúť, nesmie sa však zmeniť podstata konania. Podstata konania spočíva v konaní páchatela a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Súd musí na jednej strane skutok uvedený v obžalobe prejednať v celom rozsahu, na strane druhej má právo, dokonca povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadné údaje uvedené v obžalobe modifikujú alebo aj negujú, pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru - že obaja obžalovaní na rozdiel od obžaloby vo vzťahu k poškodenému naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu zabitia ale nie podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. (v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví poškodenému z nedbanlivosti spôsobili smrť) - ale podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. - preto, že v úmysle ublížiť na zdraví inému - (poškodenému) z nedbanlivosti spôsobili smrť poškodeného.

Zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr.zák. sa dopustí ten, kto v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobí smrť.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví a vo vzťahu k smrteľnému následku zavinenie z nedbanlivosti.

Pokiaľ ide o výpovede oboch obžalovaných títo popreli svoju vinu na uvedenom následku.

Obžalovaný P. J. na hlavnom pojednávaní (len vtedy vypovedal) čiastočne potvrdil fyzické ublíženie poškodenému a to predmetnými podľa jeho výpovede - dvoma - tromi fackami na oblasť tváre (po líci). Predmetný obžalovaný usvedčoval z fyzického útoku - päšťami po tvári a kopaním po tele obžalovaného E. Y..

Potrebné vo vzťahu k jeho osobe je uviesť - že vo vzťahu útoku z jeho strany na osobu poškodeného potvrdil útok i jeho osobou a nie je preto vo vzťahu k jeho osobe možné konštatovať - ako naopak vo vzťahu k obžalovanému E.ovi Y.vi - že obžalovaný P. J. na rozdiel od obžalovaného E. Y. by tento sa snažil celú vinu preniesť na spoluobžalovaného.

Pokiaľ išlo o svedkyňu M. C. táto potvrdzovala výpoveď obžalovaného P. J. - len v opačnej pozícii obžalovaných.

Obžalovaný E. Y. na hlavnom pojednávaní ako i pred vyšetrovateľom využil svoje právo a vo veci nevypovedal. Vypovedal len pred sudcom pre prípravné konanie kde jednoznačne poprel svoju osobnú fyzickú aktivitu vo vzťahu k poškodenému.

Hodnotiac vykonané dôkazy je potrebné predovšetkým konštatovať, že došlo k nenapraviteľnému následku konania obžalovaných - smrti poškodeného. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by tento následok bol spôsobený iným mechanizmom, než fyzickým napadnutím zo strany inej osoby, resp. zo strany iných osôb.

Keďže neexistuje taký svedok, ktorý by bol pri plnom vedomí - (svedkyňa M. C., ale i samotní obžalovaní - boli pod vplyvom alkoholických nápojov) a sledoval tak skutkové okolnosti, súd musel vychádzať z výpovede obžalovaných a svedkyne v spojitostou s charakteristikou vzniknutých poranení a následku, ktoré boli zistené pitevným nálezom. Každý z použitých mechanizmov - ktoré boli vykonané zo strany obžalovaných do oblasti hlavy poškodeného („opakované silné „facky“, údery päťou, kopy) boli spôsobilé privodiť predmetné zranenia a smrť poškodeného.

V danom prípade išlo násilnú smrť, ktorej príčinou bola mozgová, centrálna smrť pri opuchu mozgu ťažkého stupňa po trieštivých zlomeninách kosti tváre a pomliaždenie tváre vľavo po tupom úraze hlavy - spôsobený druhou osobou, resp. viacerými osobami. Práve predmetný tupý úraz hlavy s následnými vnútro lebečnými poraneniami viedli ku smrti poškodeného. Išlo o opakovaný útok bitím rukami a kopaním dominantne do oblasti hlavy. Predmetné mechanické násilie bolo rôzne veľkou silou a prudkosťou. Predmetné zranenia - ktoré boli rozvedené v znaleckom posudku boli temer všetky čerstvého charakteru - s výnimkou, ktorú súd už rozviedol a vznikli súčasne, resp. v kratšom časovom odstupe od seba, pričom presné poradie vzniku a čas jednotlivých zranení nebolo možné určiť.

Pokiaľ išlo o každý jednotlivý mechanizmus každého z obžalovaných tento bol spôsobilý privodiť následok konštatovaný v znaleckom posudku - pretože ku smrti poškodeného viedol tupý náraz hlavy. Ku smrti poškodeného by sa dalo zabrániť poskytnutím včasnej odbornej lekárskej pomoci a následnej komplexnej a špecializovanej liečby v zdravotníckom zariadení bezprostredne po úraze a následne by bol vyšetrený, bolo možné jeho smrti zabrániť. Nakoľko by bola podaná adekvátna liečba a bol by monitorovaný. Presné vyjadrenie nejakej percentuálne, koľko spôsoboval chlad a koľko spôsoboval úraz hlavy nie je možné, ale ku smrti jednoznačne viedol úraz. Pitvou ani následným histologickým vyšetrením, neboli zistené žiadne závažné chorobné zmeny na orgánoch, ktoré by smrť urýchlili, prípadne by viedli ku smrti. V danom prípade zistená koncentrácia 0,52 g/kg sa v žiadnom prípade na smrti nezúčastňovala ani ju neurýchlila. Metylalkohol konkrétne nevplýval na smrť poškodeného.

Pri hodnotení subjektívnej stránky žalovaného zločinu súd vychádzal zo spôsobu, akým obaja obžalovaní napadli poškodeného. Bolo preukázané, že ho bili holými rukami - i keď päťou a zo strany obžalovaného E. Y. boli navyše i kopance nohou do oblasti hlavy. Nepoužili teda taký mechanizmus, ktorý by svedčil o tom, že by mali v úmysle poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví (absentujú napr. použitie predmetu, ako napr. palica, železná tyč, kameň a podobne), čomu nasvedčuje aj údajný motív ich správania voči poškodenému - odplata za, že poškodený mal povedať - že dokoje svedkyňu z dôvodu, aby potratila.

Zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. sa dopustí ten, kto v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobí smrť.

Konaním obžalovaných boli narušené spoločenské vzťahy vo sfére ochrany života a zdravia občanov. Činom obžalovaných bol dotknutý taký významný objekt akým je život človeka.

Objektom žalovaného trestného činu je ľudský život. Základná skutková podstata tohto trestného činu postihuje konanie, ktorým páchatel konajúci v úmysle spôsobiť inému ublíženie na zdraví spôsobí z nedbanlivosti ťažší následok vo forme smrti.

Rozdiel medzi § 147 a § 148 Tr.zák. je v tom, zatiaľ čo konanie páchatel'a trestného činu zabitia podľa § 147 Tr.zák. je vedené úmyslom spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, konanie páchatel'a trestného činu zabitia podľa § 148 Tr.zák. je vedené úmyslom spôsobiť ublíženie na zdraví podľa § 123 ods. 2 Tr.zák. Podľa § 123 ods. 2 Tr.zák. - ublíženie na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

V danom prípade tieto okolnosti boli zistené práve na základe znaleckého dokazovania z odvetvia súdne lekárstvo.

Obžalovaní svojím konaním ublížili nebohému a spôsobili mu zranenia - ublížili mu tak na zdraví. Z hľadiska triezveho hodnotenia stavu nemali žiadny reálny objektívny motív ublížiť poškodenému. Obaja obžalovaní (i poškodený) však boli pod vplyvom alkoholických nápojov. Vznikol medzi nimi „banálny konflikt“ - ktorú obaja neadekvátne spracovali a ktorá vlastne spustila ich nekontrolované správanie voči poškodenému. Práve v stave opitosti, v ktorom boli obaja obžalovaní - nemuseli zväžiť fakt, že fyzický kontakt na nebohého bude mať takéto následky.

Stav totiž ich chronickej ebriety (ktorú zistil znalec z odvetvia psychiatria im bránil v racionálnom zvažovaní ich správania. U oboch bolo preukázané práve na svoj spôsob života - niekoľko rokov (bezdomovectvo, nezamestnanosť) preukázalo na ich kompletný rozvoj somatickej a psychickej závislosti s dopadom na sociálny debakel. Práve predmetný alkohol u oboch - jeho účinok v čase spáchania skutku u nich znižoval sebakontrolu a odbrzdňoval ich konanie, ktoré bolo skratové, so zvýšenou impulzivitou, iritabilitou a heteroagresivitou. Vo vzťahu ku obom obžalovaným išlo o ovládacie schopnosti, ktoré boli znížené, avšak len forenzne - teda nevýznamne. Naopak rozpoznávacie schopnosti vo vzťahu ku obom boli plne zachované. Ani u jedného z nich nešlo o patologickú opitosť - pretože predmetnú alkoholovú

intoxikáciu si obžalovaní privodili vlastnou nedbalosťou, napriek tomu, že vedeli, aké má na nich alkohol účinky.

Z hľadiska subjektívnej stránky teda rozdiel v porovnaní s ustanovením § 147 spočíva v základnom zámere páchatela, ktorý smeroval len k spôsobeniu ublíženia na zdraví. V tomto prípade obaja obžalovaní vzhľadom na to, že objektom ich útoku bol poškodený, navyše nielen obžalovaní, ale i samotný poškodený v stupni opitosti - museli prinajmenšom predpokladať, že fyzickými údermi do oblasti hlavy, keďže sa nemohol brániť mu spôsobia ublíženie na zdraví - teda poranenia, ktoré si vyžadujú liečenie a obmedzenia obvyklého spôsobu života prevyšujúceho sedem dní.

Naviac z vyhodnotenia dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti súd dospel k tomu záveru, že obžalovaní ublížili poškodenému na zdraví spôsobom ako opisuje znalecký posudok - i v otázke mechanizmu spôsobenia zranení na tele poškodeného. Z uvedeného vyplýva, že ich vedený útok na telo poškodeného nebol bezprostredne vedúcim k jeho smrti, ale následky tohto útoku v kumulácii inými vyššie rozvedenými okolnosťami - spôsobili smrť poškodeného.

S prihliadnutím najmä na závery znaleckého posudku z odvetvia súdne lekárstvo, z ktorého jednoznačne vyplýva, že k spôsobeniu poranení u poškodeného došlo veľmi krátko pred smrťou - je teda vylúčené, že by sa predtým kdekodkoľvek inde pohybovala, súd po zhodnotení všetkých priamych i nepriamych dôkazov oboch obžalovaných uznal vinnými, na rozdiel od obžaloby zo zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. (primerane rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/6/2018, zo dňa 18.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice, sp.zn. 8To/52/20187, zo dňa 17.07.2018, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 1T/10/2010-546, zo dňa 19.12.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 4To/12/2021, to dňa 08.11.2012).

V danom prípade spolupáchatelstvo podľa § 20 Tr.zák. je vylúčené, pretože k smrteľnému následku sa predpokladá nebanlivostné zavinenie. V takýchto prípadoch ide o úmyselné spolupôsobenie dvoch alebo viacerých osôb, pri ktorom dôjde k nezamýšľanému následku. Každému zo zúčastnených možno podľa okolností prípadu pričítať taký následok, ako by ho spôsobil sám, avšak posudzujú sa ako páchatelia a nie ako spolupáchatelia.

Konanie obžalovaných je závažné pre spoločnosť, pretože narušili jej záujmy na ochrane života a zdravia. Táto závažnosť je zvýraznená tým, že došlo k nenapraviteľnému následku - smrti človeka.

Súd pre úplnosť dodáva, že príčinná súvislosť medzi konaním páchatela sa neprerušuje, ak ku konaniu pristúpi ďalšia skutočnosť, ktorá spolupôsobí pri vzniku následku, avšak konanie páchatela zostáva takou skutočnosťou, bez ktorého by k následku nebolo došlo. Príčinná súvislosť by sa prerušila iba vtedy,

ak by nová okolnosť pôsobila ako výlučná a samostatná príčina, ktorá spôsobila následok bez ohľadu na konanie páchatel'a (R 37/1975).

Taktiež nie je rozhodujúce, ak k následku došlo pôsobením viacerých okolností, nielen teda konaním páchatel'a. Určité konanie alebo okolnosť povahy príčiny aj vtedy, keď okrem nej k následku viedli ďalšie konania, okolnosti a podobne. Príčinná súvislosť je daná aj vtedy,

keď vedľa príčiny, ktorá spôsobila následok, pôsobila aj ďalšia príčina, pričom nie je rozhodujúce, ak každá z týchto príčin bola inak spôsobilá privodiť smrť sama osebe alebo mohla tento následok privodiť len vo vzájomnom spolupôsobení s druhou príčinou (R 47/1970-II). Dôležité je, aby konanie páchatel'a bolo z hľadiska spôsobenia následku príčinou dostatočne významnou.

Vychádzajúc z uvedeného a akceptujúc posudzovanie príčinného vzťahu medzi konaním obžalovaných a následkom - smrťou poškodeného z hľadiska vývojových štádií trestného činu (teda nie z hľadiska spôsobenia ťažšieho následku predpokladaného ako znak kvalifikovanej skutkovej podstaty pri niektorých trestných činoch) možno s istotou konštatovať, že bez konania obžalovaných by k smrti poškodeného (v dôsledku znalcami zistených príčin) nedošlo.

#### K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov.

Jednotlivé trestné činy podľa zákon ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcim trestný čin - predovšetkým v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. Tieto okolnosti súd rozviedol podrobne v časti ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák.

Mieru narušenia páchatel'a všeobecne treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatel'a z hľadiska jeho občianskeho morálneho narušenia.

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný.

Poškodený nedal žiadny relevantný dôvod k tomu, aby zo strany obžalovaných došlo k fyzickému útoku. I keď zo strany poškodeného malo to byť poznamenané v súvislosti so svedkyňou M. C. - toto predsa

nemohol byť dôvod k tomu, aby bol takýmto spôsobom poškodený inzultovaný a predmetným následkom bude jeho smrť.

V danom prípade preto musela nastať sankcia vo vzťahu k obžalovaným zo strany súdu a to s prihliadnutím i na generálnu prevenciu. Generálna prevencia je v prvom rade v bezpečnosti osôb a preto súd ako nositeľ štátu nemôže takýto stav bagatelizovať a tolerovať a musí v záujme generálnej prevencie a ochrany spoločnosti, ochrany občanov dať jasný signál - že takéto protiprávne konanie musí byť zákonne sankcionované i práve v záujme ostatných osôb (poškodených) a dať tak jasný signál - že predmetné správanie - a to nielen fyzické, ale i verbálne je neakceptovateľné a zvlášť zavrhnutiehodné.

Práve z dôvodu i naplnenia predmetnej generálnej prevencie - aby nedošlo k rozširovaniu takéhoto druhu trestnej činnosti - dospel súd k záveru, že na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné ukladať (generálna prevencia) tresty v prípade uznania viny.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatela a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatela a nepôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie

v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný.

obžalovaný P. J.

Ako bolo konštatované a preukázané samotným odpisom z registra trestov - ku dňu teraz aktuálne dokonaného protiprávneho konania bol obžalovaný celkove postavený pred súd - uznaný vinným a odsúdený osemkrát. Posledné odsúdenie bolo Okresným súdom Bratislava IV, pod sp.zn. 0T/75/2016 - kedy bol trestným rozkazom zo dňa 22.mája 2016 uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Predmetné podmienené odsúdenie bolo premenené na výkon trestu s tým, že predmetný výkon trestu vykonal dňa 05.júna 2019.

Z predmetných odsúdení vyplynuli trestné činy majetkového ako i násilného charakteru.

Od predmetného času sa do rozporu so zákonom nedostal. Potrebné je však vo veci uviesť - že i keď sa nedostal do rozporu so zákonom po predmetnom období - súd v tomto smere poukazuje na odpis priestupkov - a to za časové obdobie od 01.júna 2017 do 20.apríla 2022 - z ktorého vyplynulo celkove 43 priestupkov zo strany Mestskej polície Bratislava - kedy predmetné priestupky boli riešené napomenutím.

Z uvedených dôvodov súd vo vzťahu k obžalovanému aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - ktorá spočívala v predchádzajúcich odsúdeniach - a to i práve na jeho posledné odsúdenie - kde bol výkon trestu odňatia slobody vykonaný dňa 05.júna 2019.

Táto okolnosť sa však neaplikovala do ustanovenia § 38 ods. 4 Tr.zák. - t.j. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu - a to práve s prihliadnutím na § 38 ods. 5 Tr.zák.

Súd v predmetnej veci musel prihliadať na tri odsúdenia (ktorý mali za to, že v jeho prípade bola potrebná aplikácia i ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák.).

Vychádzal z týchto rozhodnutí

-Obvodný súd Bratislava IV, rozsudok - sp.zn. 4T/91/84 zo dňa 12.novembra 1984, právoplatný dňa 24.januára 1985, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr.zák. a pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr.zák. oba v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní tri roky a šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravno-výchovnej skupiny,

-Obvodný súd Bratislava V, rozsudok - sp.zn. 2T/42/91, zo dňa 04.novembra 1991, právoplatný dňa 27.novembra 1991, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným pre pokračujúci trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, 3, 4 písm. c/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do tretej nápravno-výchovnej skupiny,

-Okresný súd Bratislava III, rozsudok - sp.zn. 1T/87/2007, zo dňa 12.marca 2008, právoplatný dňa 15.apríla 2008, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní tri roky a šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Pod pojmom opätovne sa rozumie spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel' právoplatne odsúdený za iný zločin.

Keďže zločin ako pojem nebol definovaný v Trestnom zákone účinnom do 31.decembra 2005 - použitie § 38 ods. 5 Tr.zák. prichádza do úvahy i v prípade, ak bol páchatel' odsúdený za iný trestný čin do 31.decembra 2005 - ktorý spĺňa definíciu zločinu podľa § 11 Tr.zák.

Túto intertemporálnu kolíziu rieši § 437 ods. 1 Tr.zák. ktorý uvádza, že ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov vykazuje znaky prečinu, zločinu, obzvlášť závažného zločinu podľa Trestného zákona účinného od 01.januára 2006, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 Tr.zák. účinného od 01.januára 2006 v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v zákone č. 140/1961 Zb.

Na tento znak sa neprihliada, ak bolo odsúdenie zahladené podľa § 92 Tr.zák.

V predmetných troch odsúdeniach vo vzťahu k obžalovanému nebolo odsúdenie zahladené podľa § 92 Tr.zák.

Podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. - pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie ods. 4 nepoužije.

Základná trestná sadzba pri predmetnom žalovanom trestnom čine - zločine podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. - je tri roky - osem rokov. V súlade s ustanovením § 38 ods. 5 Tr.zák. je to - päť rokov šesť mesiacov - osem rokov.

-obžalovaný E. Y.

Obžalovaný ako vyplynulo z odpisu registra trestov má celkove dvanásť odsúdení z toho dvoch odsúdeniach sa na jeho osobu hľadí akoby nebol odsúdený. Odsúdený sa v minulosti dopúšťal hlavne majetkovej trestnej činnosti s výnimkou jedného odsúdenia pre trestný čin výtržníctva podľa § 364 Tr.zák. Posledné odsúdenie bolo Okresným súdom Brati-

-

slava IV, pod sp.zn. OT/97/2020, zo dňa 10. augusta 2020 - kedy bol uznaný vinným podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10. august 2020. Predmetný trest odňatia slobody bol vykonaný dňa 08. júna 2021. Teraz žalovaný trestný čin bol dokonaný dňa 28. novembra 2021 - t.j. ani nie päť mesiacov od jeho posledného výkonu trestu odňatia slobody. Tresty odňatia slobody, ktoré mu boli ukladané i opakovane nepodmienečné neprinesli vo vzťahu k jeho osobe sebareflexiu v tom, aby sa trestnej činnosti vyvaroval do budúcnosti a nepôsobili na neho prevýchovným účelom. Ide teda o recidivistu, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť, páchanie trestnej činnosti je zrejme bežnou súčasťou jeho života. Súd preto vo vzťahu jeho osobe aplikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - bol už za trestný čin odsúdený. Súd vo vzťahu k jeho osobe preto nemohol aplikovať - druhú časť tohto ustanovenia - súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. V tomto smere i vo vzťahu k jeho osobe súd poukazuje na priestupkové konania vo vzťahu k obžalovanému - za časové obdobie od 07. júla 2017 do 20. apríla 2022 - z ktorého vyplynulo celkove sedem priestupkov majetkového charakteru.

Podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. - ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Základná trestná sadzba pri predmetnom žalovanom trestnom čine - zločine podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. - je tri roky - osem rokov. V súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr.zák. je to - štyri roky osem mesiacov - osem rokov.

Obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov - obom obžalovaným zabráni sa tak v páchaní trestnej činnosti - prvok represie bol naplnený.

Vo vzťahu k ich osobám bol naplnený i prvok individuálnej prevencie, že u obžalovaných predmetný uložený trest prispeje k ich prevýchove, k ich snahe viesť riadny život a je reálny pozitívny predpoklad, že tomu tak bude i po vykonaní trestu - rehabilitácia následne trest vyjadroval i morálne odsúdenie obžalovaného - uloženie samotného trestu - retribúcia).

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania obžalovaného na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

K výroku o ochrannom opatrení a náhrade škody

Vo vzťahu ku obom obžalovaným - vzhľadom na ich samotné vyjadrenia bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

-vo vzťahu k obžalovanému P.ovi J.ovi

Znalkyňa ako vo svojom znaleckom posudku, ale i v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 10. augusta 2022 mala za to, že u obžalovaného psychiatrickým vyšetrením bolo zistené, že osoba obžalovaného je kompletne psychicky a somaticky závislý od alkoholu. U obžalovaného išlo o závislosť ťažkého stupňa s dopadom na debaklové psychosociálne

fungovanie (bezdomovecstvo, nezamestnanosť, páchanie trestnej činnosti). Keďže alkohol obžalovaný užíval od svojich 22 rokov a to denne, pričom podľa jeho vyjadrenia vypije cca päť litrov lacného vína - nie je tento schopný samostatnej abstinencie od alkoholu v nechránenom prostredí. Ide tak u neho o škodlivé užívanie alkoholu s dopadom už na kompletný rozvoj jeho somatickej a psychickej závislosti s dopadom na sociálny debakel.

Vo vzťahu k obžalovanému mala znalkyňa za to, že u obžalovaného boli v čase spáchania skutku ovládacie schopnosti znížené, avšak forenzne nevýznamne. Rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. Obžalovaný práve vzhľadom na jeho požívanie alkoholu - jeho dlhoročné skúsenosti alkoholom mal vedomosť o tom, čo mu alkohol spôsobuje, mal vedomosť o tom, že pod vplyvom alkoholu je odbrzdený, jeho správanie je uvoľnené, nepremyslené, nepredvídané. Jeho kontakt s realitou bol tak zachovaný, navyše predmetnú ebrietu si privodil sám. I keď ako vypovedal obžalovaný - že vzhľadom na požitú množstvo alkoholu v predmetnom kritickom čase - a išlo tak teoreticky o stredne ťažkú opitnosť - táto skutočnosť nemala vplyv na jeho rozpoznávacie schopnosti.

Preto v predmetnej veci mu bolo zo strany znalca navrhované ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, čo súd v danom prípade i akceptoval a obžalovanému ho uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák.

-vo vzťahu k obžalovanému E.ovi Y.vi

Znalkyňa ako vo svojom znaleckom posudku, ale i v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 10.augusta 2022 mala za to, že u obžalovaného bolo preukázané psychiatrickým vyšetrením kompletná závislosť od alkoholu ťažkého stupňa. Išlo u neho o somatickú a psychickú závislosť od alkoholu s dopadom na jeho sociálny debakel (bezdomovecstvo, nezamestnanosť, páchanie trestnej činnosti). I tento obžalovaný ako vyplynulo z vyšetrenia znalkyne bolo zistené, že minimálne od roku 2009 konzumuje alkohol bez preferencie denne, počas dňa nadužíva alkohol kontinuálne, prítomné boli u neho ranné dúšky, ebriety, zmena tolerancie, crawling, nekritičnosť, bagatelizácia sociálnych dôsledkov abusu alkoholu, neschopnosť samostatne abstinecie, výskyt abstinenčných prejavov po zníženom prísune alkoholu. V stave alkoholovej ebriety bol u obžalovaného zistený sklon k maladaptívnemu konaniu, impulzivite a iritabilite. U obžalovaného nešlo o zneužívanie alkoholu - ale o plne rozvinutú somatopsychickú závislosť od alkoholu.

Obdobne to bolo i vo vzťahu k obžalovanému - pretože i tento obžalovaný konzumoval alkohol svojvoľne, poznal účinky na svoj organizmus. I u neho boli v čase spáchania skutku ovládacie schopnosti znížené, avšak forenzne nevýznamne. Rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. Predmetné kognitívne funkcie vo vzťahu k obžalovanému neboli tak znížené, aby obžalovaný nevedel, čo robí.

I keď obhajca uviedol - že obžalovaný jej uviedol, že má epilepsiu, a má epileptické záchvaty (predmetná skutočnosť vyplynula i zo spisu (viď č. I. 39) - obžalovaný vypovedal, že epileptický záchvat v čase spáchania skutku nemal, ale mal ho na druhý deň - keď bol vypočúvaný na polícii. K tomuto znalkyňa vypovedala - že išlo o epileptický záchvat v rámci abstinenčného stavu - čo odôvodnila nastavením liečby vo väzbe (užívanie diazepanu - ktorý vlastne mal za úlohu odstraňovať alebo zmierňovať abstinenčné prejavy).

Preto v predmetnej veci mu bolo zo strany znalca navrhované ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, čo súd v danom prípade i akceptoval a obžalovanému ho uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák.

Súd vzhľadom i na predmetné dôkazy preto kombináciou uloženého trestu odňatia slobody nepodmienečného charakteru a na druhej strane i konkrétneho druhu ochranného opatrenia (ochranného liečenia) - tak preferuje i potrebu liečenia vo vzťahu k obom obžalovaným.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 35 ods. 5 Tr.zák. (pri ukladaní ochranných opatrení sa súd neriadi zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochranou spoločnosti, pričom prihliada aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a alebo inej osoby).

I predmetné liečenie obžalovaných prostredníctvom nariadeného ochranného liečenia - ako druhu ochranného opatrenia zabezpečí ochranu spoločnosti.

Práve tiež s prihliadnutím na zásadu primeranosti, subsidiarity ukladania sankcií v trestnom práve vyplýva, že z takto uloženého ochranného opatrenia - pre ktoré sú splnené formálne podmienky možno dosiahnuť vo vzťahu k obom obžalovaným tiež sledovaný účel vo vzťahu k ich osobám do budúcnosti.

Znamená to tak, že uložené tresty obžalovaným v kombinácii s ochranným liečením sú súladné so zákonom, zodpovedajú účelu trestu a jeho primeranosti - a to práve s prihliadnutím na osoby obžalovaných, spôsob spáchania skutku, mieru zavinenia, nenapraviteľný následok ich konania ako i vzhľadom na požiadavku zabezpečenia generálnej a individuálnej prevencie.

Obaja obžalovaní boli zaradení pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu boli vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin - pretože predmetné skutočnosti boli preukázané z odpisu registra trestov, ako i z pripojených spisov, ktoré boli na súde oboznámené.

Poškodená C. Z. - sestra nebohého poškodeného uplatnila škodu v celkovej výške 1539,42 eur. Na preukázanie predmetného nároku na náhradu škody predložila doklady súvisiace s osobou nebohého poškodeného:

- skladné za urnu J. O. od 12/2021 do 03/2022 - v celkovej výške 30,-- eur - č. I. 116, 117,
- doklad ohľadom uhradenia obradu pre zosnulého - v celkovej výške 309,42 eur (č. I. 118) a jeho uhradenie - č. I. 119,
- doklad ohľadom urnového hrobu - č. I. 120 vo výške 1 200,-- eur a jeho uhradenie - č. I. 121.

Predmetné nároky na náhradu škody boli z titulu pohrebných nákladov a samotných výdavkov v súvislosti s pohrebom poškodeného. Súd v danom prípade nemal o predmetnom nároku o náhrade škody žiadne pochybnosti - keďže boli k jednotlivým čiastkam predložené i listinné dôkazy - obom obžalovaným uložil spoločne a nerozdielne povinnosť uhradiť predmetnú škodu poškodenej.

Pokiaľ súd v rámci ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. uložil túto povinnosť obžalovaným spoločne a nerozdielne znamená to podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.

dňa jeho